

PETER REZMAN

Peter Rezman (1956 -)

Isti, Pesmi iz premoga, 1985.

Isti, Pesmi in uganke za otroke, rkp.

Isti, Delavske pesmi, rkp.

Isti, Svobodne, rkp.

KONJI

I

*Najbolj srečen konj
je vprežni konj,*

*le kdaj
si mustang v preriji
privošči nedeljski počitek.*

II

*Če bi se konji
tako polenili,
da bi jahali ljudi,*

*bi jim na sprednjih
kopitih
zrasli palci*

*in na zadnjih
ostroge.*

III

*Najbolj miren konj
je pogrebni konj,*

*le kako
naj zgreši
ravnino pred sabo.*

x x x

MATURANTSKI PLES

*Kot paradni konji
lepo v vrstah,
občudovani.
Včeraj v jeansu,
danes plešejo
v novo življenje.*

Zapečateni inovatorji.

*Ostane snobovsko hrepenenje,
iščejo karto v jett-sett,
od šole ostane le:
žret!*

x x x

Ne vem,
zakaj je Odisej preladjal dolgo pot?
In ne verjamem,
da jo je.
Zakaj le sam
si izmisli to gorje,
da tava skozi tisoč zank.

Ko je na svoji poti srečal druge,
lepše kakor njo,
zakaj je k njej hitel?!

Le sam si izmišlja
te laži
in jim verjame
in zanje sam živi.

x x x

Nocoj imam banket.
Povabljene ste vse.
Vse moje misli.
Vse gole pridite,
bomo plesali,
brez sanj,
brez vina,
le jaz
in moje misli.

Rajajmo v noč!

x x x

OSEMINŠESTDESET

*V času
študentskih nemirov
sem bil fantič ...
Mama je delala v Fabriki.
Delavka je.*

*In nihče ni verjel
študentskim nemirom.*

*Študenti niso
nikoli delali!
Jaz!
sem bil fantič
in sem vlekel domov
osemdeset
kilogramov moke.*

*Smo jo
jedli
dve leti.*

xxx

NAROBÉ

*Lahko,
da kdo poha golobe,
lahko
pod odejo kadiš,
lahko,
da kdo mesi neslane otrobe,*

*ko pa padajo glave,
vse te stvari
pridobijo si
globlji pomen!*

x x x

CIPA

*Ženska, véste,
ostarela ...
vsi jo poznamo
tako razgaljeno
do špic zizekov,
in izzivalno nakodrani lasje.
Ko dvigne glavo,
se ji kite na vratu nategnejo,
se ji nategnejo ...
saj jo poznate,
ko dvigne glavo.
Kot da daje kar tako,
ne za denar.*

*V bordelih,
v bistrojih,
v kabarejih,
v samih zahodnih besedah
je visoko orokavičena
s črnimi rokavicami.
Vsi sanjamo o njej.
Pa daje za denar.
Porineš ji
trideset med joške,
petdeset za podvezico,
sto ...
k mucì,
pa naj smrdiš,
ali nosiš kravato,
naj si balkanske
ali mongolske krvi.
Vsak jo dobi.*

*In tiste njene gole noge
proti vrhu krila,
tema nam pada na oči,
a le za denar ...*

*Le za denar jo dobim
in jo lahko ...
a le za denar!*

*Naj še izdam njeno ime?
Naj ga izdam?
Saj že vsi veste:
njeno ime je
KU ... KU ... KU ...
da, da,
Kultura.*

x x x

LOVSKA

*Strašna nevarnost,
velika zagata,
muhe preganja
s pipsom naš ata.
Divja skozi sobe
in strelja v luči,
muham in pajkom
rešitve več ni!*

x x x

DAMA

*Čeveljci z visoko peto,
krilo dolgo do peta,
srajčica na bele čipke,
prstan in uhana dva.*

*Šminko in dišeče žavbe
maže nase dan za dnem,
sebe gleda dolge ure,
si predpiše
nove lepotične kure.*

*Vse je lepo,
vse je prav,
le svoj stolček mora imeti,
da doseže do priprav!*

x x x

PRVA SVOBODNA

*Včasih sem vzel
v roke pisalni pisalni stroj
in se
veselil vsake besede.
Zdaj se
pripravljam določen čas
zaradi skrbi,
koga da moti
to ropotanje?*

x x x

DELAVSKE PESMI

KRIVEC

Dobil sem napad razsipništva in sem šel v trgovino.

Ne vem, zakaj, v oči mi je padel oblazinjen stol na kolesih, da ga lahko voziš od mize do mize.

Valjda so kolesa zato na stolu.

Dobim takšen napad vsake toliko časa,

kar sploh ni čudno, saj meni delavcu dajo

oooliko

denarja. Res no! In kaj, ljubi moji?

Je takšen stol za mene tabu? Ni.

Odvlekel sem ga v svoje stanovanje.

Takšne stole imajo doma tudi tisti, ki veliko pišejo,

jaz pa nimam časa posedati, zato se na stolu nabira

prah, kar ni estetsko, zato grem ven,

da ga ne vidim, in se ga s pobi napijemo.

xxx

PRED TELEVIZORJEM

*Zadnjič sem moral te postaviti pokonci,
se pravi, da je bila navzgor,
slika pa je bila čisto prav,
tako da sem vse razumel.*

*Potem sem zbesnel nad erteve Ljubljana,
ker sliko razrežejo, in plavo
se vmes bliska,*

*plavo pa rdeče, pa ne bi nič vedel,
če ne bi stala pokonci.*

*To je bila nedelja z malo športa
in sem se posvečal kulturi,
a sem bil s teve sliko razočaran, zato
sem vzel v roke delavske pesmi.*

*Takšne, ki dvignejo zavest, in sem
bral:*

*valjček za valjčkom vrti se okrog, s presipke se vsiplje lignitov
premog*

in

kroca velika se v kolnu premika

in v bele barake strmiš, pa ni časa, da jih dobiš

in še

in še

*in sem rekel, da je to fino, ker se rima,
ampak jaz zaradi teh pesmi ne bom bolj delal.*

*Zato sem odložil knjigo in pogledal
nazaj na teve ter gledal
ameriški barvi do konca.*

x x x

VEČNE TEME

*Pogovarjamo se o šankih
in dekletih, o ženah in ljubicah, o
pravem razmerju med delom in odmorom.
Med malico splaniramo do dveh
in ves čas razmišljamo o kosilu in
delavec pravi, da bi, če bi
zadel toliko kot tisti tip v Nemčiji,
dal prvi dan za pir,
potem bi pa nehal hoditi na delo.*

x x x

TOČNO TO

*Najbolj shojena pot v delavnici
je do omare, v kateri je pijača.
Na vratih omare visi gola ženska.
To nas žene, to!
Vsak dan hitimo na delo,
do gole ženske,
vmes to in ono postorimo
in smo zadovoljni,
ko se kosmata
razpočnica
rdeče bliska.
To nas žene, to!,
ne pa tele moje
delavske pesmi.*

x x x

PRIDE DELAVEC V CANKARJEV DOM

in gleda, kje je kakšna kultura.

Saj je ni težko najti, si reče,

ker so povsod sami špegli

in se povsod vidi naša kultura.

Z delavci je križ,

ker ne razumejo povsem teh

zadnjih tokov v poeziji, ampak,

ko pridejo domov iz tiste bele hiše,

pa le vedo

in tudi povedo,

da so videli v Ljubljani kulturo.

x x x